Dosarul nr. 3-339/2025
2-25009503-12-3-24012025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

30 decembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecător Irina Maxim
Grefier Cristina Cibotari

examinînd în ședință de judecată publică, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Spînu Igor în nume propriu și în interesele copiilor minori ***** către Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului privind obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,-

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces :

1. La data de 24.01.2025, prin intermediul poștei electronice a instanței, Spînu Igor în nume propriu și în interesele copiilor minori ***** a depus o cerere de chemare în judecată către Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului, prin care a solicitat:
2. - obligarea Direcției generale pentru protecția drepturilor copilului mun. Chișinău de a emite actul administrativ privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul moral, cauzat prin activitatea administrativă ilegală și încălcarea drepturilor fundamentale, constatate prin Hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17.04.2024, irevocabilă din 27.11.2024, cu încasarea din contul Direcției în beneficiul lui Spînu Igor a prejudiciului moral în mărime de 50000 lei, în beneficiul minorei ***** a prejudiciului moral în mărime de 50000 lei și în beneficiul minorei ***** a prejudiciului moral în mărime de 50000 lei.
3. În motivarea acțiunii a indicat că la 05 noiembrie 2022 a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului mun. Chișinău, solicitînd anularea Dispoziției 1104-d din 24.11.2021, în partea sintagmei „...din data de 17.11.2021...”, emise de Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului mun. Chișinău cu privire la soluționarea cererii S-

3012/36/21 din 08.12.2021; anularea Dispoziției 1105-d din 24.11.2021, în partea sintagmei „...din data de 17.11.2021...”, emise de Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului mun. Chișinău cu privire la soluționarea cererii S-3012/36/21 din 08.12.2021; obligarea emiterii actului administrativ individual cu privire la repararea prejudiciul cauzat în legătură cu tergiversarea și nesoluționarea cerințelor solicitate, prin cererea nr. S-BO12/36/21 din 08.12.2021; obligarea achitării sumei de 5 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral pentru neoferirea răspunsului în termen, la cererea depusă.

4. A menționat că prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 aprilie 2024 a fost admisă parțial acțiunea înaintată, s-a constatat nulitatea Dispoziției nr.1104-d din 24.11.2021 „Cu privire la anularea dispoziției Direcției municipale pentru protecția drepturilor copilului nr. 1438-d din 26.12.2019” și a Dispoziției nr.1105-d din 24.11.2021 „Cu privire la anularea dispoziției Direcției municipale pentru protecția drepturilor copilului nr.1439-d din 26.12.2019”, emise de către Direcția municipală pentru protecția drepturilor copilului. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.
5. A relevat că împotriva acestei hotărîri a fost depus apel, dar prin încheierea din 17 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău apelul declarat de Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului a fost declarat inadmisibil, pe motiv că apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1) Cod administrativ, iar apelantul nu a solicitat repunerea în termen.
6. A notat că la 30 octombrie 2024 Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului a depus recurs, dar prin decizia din 27 noiembrie 2024 a Curții Supreme de Justiție a fost respins recursul declarat de Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului. Respectiv, hotărîrea din 17.04.2024 a devenit irevocabilă la data de 27.11.2024.
7. A remarcat că în perioada anilor 2021-2024, în calitate de tată al copiilor minori s-a adresat la Central comunitar de sănătate mintală Botanica și Buiucani, fiind constatate devieri ale sănătății și tulburări emoționale însoțite de insomnie, cauzate în urma acțiunilor ilegale de despărțiri îndelungate de copiii. De către medicul psihiatru i-a fost indicat tratament în condiții de ambulatoriu, sub controlul medicului de familie și a medicului psihiatru.
8. A subliniat că la data de 28.02.2019 de către Centrul Comunitar de Sănătate Mintală, prin certificatul nr.7230 se constată că nu se află în supravegherea dispensarică a medicului psihiatru în sectorul Botanica al mun. Chișinău. Examenul psihiatric la moment nu a constatat tulburări psihice și de comportament acute. Însă ulterior, prin extrasul CCSM Buiucani nr. 0207587 din 26.04.2024 se constată că s-

a prezentat la CCSM la 13.09.2023, raportînd acuze de neliniște și îngrijorare în legătură cu evenimentele petrecute în trecut, legate de fiicele sale minore, fiind dificil să-și controleze aceste gînduri anxioase, simptome somatice, printre care, tulburări de somn, palpitații, disfuncții gastrointestinale.

9. A specificat că a solicitat repetate consultații la psihiatru 12.10.2023, 15.12.2023, 22.01.2024. A beneficiat de serviciile psihologului CCSM (8 vizite), ședințe de consiliere psihologică.
10. A comunicat că prin certificatul emis de CCSM Botanica din 18.09.2024 se constată că nu se află la evidența medicului psihiatru în sectorul Botanica al mun. Chișinău, dar în perioada anilor 2021-2022 s-a adresat pentru ajutor la medicul psihiatru în cadrul Centrului Comunitar de Sănătate Mintală Botanica.
11. A precizat că prejudiciul moral suportat atît în nume propriu, cît și din numele minorilor se exprimă prin sentimente de frustrare cauzate de caracterul ilegal al acțiunilor instanței de judecată, comise vădit contrar legislației, manifestate prin sentiment de anxietate, stres, neliniște, perturbare a vieții, disconfort și retrăire, imposibilitatea savurării modului obișnuit de trai, sentimente de incapacitate de a se bucura în modul cuvenit de garanțiile prescrise prin lege, sentimente de frustrare, nedreptate și umilință; b) suferințe psihice suportate în urma refuzului autorității publice de a-i oferi posibilitate de întrevedere cu copiii, anxietate cauzată de incertitudinea primirii răspunsului la cererile înaintate, timp și efort consumat, dureri, stresuri, nervozitate, afectare emoțională, oboseală, dificultăți, demoralizare, descurajare, limitarea de a se bucura de satisfacții spirituale.
12. A motivat că în prezența unei hotărîri judecătorești irevocabile și definitive, în speță se întrunesc temeiurile stabilite de cadrul legal pentru adjudecarea compensației pentru prejudiciul moral cauzat prin emiterea actelor administrative cu efect juridic, prin care au fost limitați în drepturi copii *****, ***** și unicul lor părinte Spînu Igor, cauzînd starea de stres și de frustrare.
13. A declarat că la 26 decembrie 2024 s-a adresat la Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului mun.Chișinău cu o solicitare de acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile morale cauzate prin activitatea administrativă ilegală și încălcarea drepturilor fundamentale, constatate prin hotărîrea judecătorească pronunțată la 17.04.2024, irevocabilă din 27.11.2024, și anume achitarea în beneficiul său ca unic reprezentant legal și părinte al copiilor minori ***** și *****, prejudiciului moral estimat pentru ***** 50000 lei, prejudiciului moral estimat pentru ***** 50000 lei, prejudiciului moral estimat pentru Spînu Igor 50000 lei, în sumă totală de 150000 lei. La data de 03.01.2025 a primit un răspuns negativ.

14. În drept, acțiunea a fost întemeiată pe normele conținute în art. art. 5, 7, 10, 24, 60 alin.(3), 93, 189, 206 alin.(1) lit.b), 209, 228 Cod administrativ, art. 53 Constituție, art. art. 19, 2006 Cod Civil.

Obiecțiile autorității pîrîte:

15. Prin referința depusă, Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului a solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ, pentru motivele de fapt și de drept indicate în aceasta (f.d. 101 -103).
16. Iar în acest sens a explicat că prejudiciul moral este prejudiciul care rezultă dintr-o atingere adusă intereselor personale și care se manifestă prin suferințe fizice și/sau psihice pe care le resimte persoana.
17. A menționat că este obligatorie prezența unor condiții pentru repararea prejudiciului moral: existența prejudiciului, demonstrat prin explicațiile părților și a persoanelor terțe, depozițiile martorilor; probele scrise; dovezile materiale; concluziile experților; acțiunile ilicite ale persoanei care a cauzat prejudiciul; legătura cauzală între acțiunea ilicită și prejudiciul moral; vinovăția celui ce a cauzat prejudiciul prin intenție directă sau indirectă.
18. A declarat că reclamantul pretinde repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea drepturilor fundamentale, constatate prin Hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17.04.2024, însă nu a prezentat careva probe din care să rezulte cauzarea prejudiciului moral.
19. A subliniat că reclamantul la acțiunea depusă în instanța de judecată nu a prezentat probe din care să rezulte cauzarea prejudiciului moral prin activitatea administrativă a autorității publice pîrîte.
20. *În ședința de judecată*, reclamantul Spînu Igor și avocatul acestuia, Aliona Caminscaia au susținut cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea acesteia pe motivele de fapt și de drept invocate.
21. *În ședința de judecată*, reprezentantul autorității pîrîte Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului, avocatul Nicolae Cătana a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată:

22. Audiind participanții la proces și studiind înscrisurile anexate la actele cauzei, instanța de judecată apreciază cererea de chemare în judecată admisibilă, dar pasibilă respingerii, din următoarele considerente :

23. Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, *autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.*
24. Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, *instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.*
25. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește: *acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.*
26. Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:
    I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;
    II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;
    III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;
    IV. respectarea procedurii prealabile;
    V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii;
    VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.
27. Din acțiunea depusă rezultă că la 26.12.2024 avocata Caminscaia Aliona în

interesele lui Spînu Igor s-a adresat la Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului cu o cerere de acordare a despăgubirilor pentru prejudiciile morale cauzate prin activitatea administrativă ilegală și încălcarea drepturilor fundamentale, constatate prin hotărîrea judecătorească pronunțată la 17.04.2024, irevocabilă din 27.11.2024, și anume achitarea în beneficiul lui Spînu Igor ca unic reprezentant legal și părinte al copiilor minori ***** și *****, prejudiciului moral estimat pentru ***** 50000 lei, prejudiciului moral estimat pentru ***** 50000 lei, prejudiciului moral estimat pentru Spînu Igor 50000 lei, în sumă totală de 150000 lei. (f.d. administrativ 1-6).

28. Prin răspunsul Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului nr. 2377 din 02.01.2025, cererea depusă de avocata Caminscaia Aliona în interesele lui Spînu Igor s-a respins ca neîntemeiată (f.d. administrativ 23-24).
29. Manifestînd dezacordul cu răspunsul primit, la 24.01.2025, prin intermediul poștei electronice a instanței, Spînu Igor în nume propriu și în interesele copiilor minori ***** a depus prezenta acțiune în instanța de judecată.
30. Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, *actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.*
31. Potrivit art. 11 alin. (1) Cod administrativ, *actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.*
32. Prin prisma normelor de drept citate, răspunsul Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului nr. 2377 din 02.01.2025 constituie un act defavorabil reclamantului. Iar din analiza actelor administrative contestate, reieșind din solicitările înaintate, se atestă că acțiunea dedusă judecății este una în obligare conform art.206 Cod administrativ.
33. În corespundere cu art. 209 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, *acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă*.
34. La caz se atestă că răspunsul nr. 2377 la cererea prealabilă datează cu 02.01.2025, iar prezenta acțiune a fost depusă la 24.01.2025, prin intermediul poștei electronice a instanței, fapt care denotă respectarea termenului de înaintare a acțiunii de către

reclamant.

35. Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art.191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.
36. Drept consecință a celor reținute, instanța de judecată apreciază că acțiunea este depusă cu respectarea competenței materiale și jurisdicționale, în termenul prevăzut de lege, fiind solicitat emiterea unui act administrativ de către autoritatea publică competente, astfel acțiunea este admisibilă.

În privința fondului acțiunii în contenciosul administrativ prin prisma actelor dosarului, a argumentelor părților și a normelor legale incidente, instanța de judecată reține următoarele:

37. Potrivit dispozițiilor art. 53 alin. (1) Constituție, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.
38. Conform art. 10 alin. (2) Cod administrativ, decizia autorităţii publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual.
39. Totodată, din sensul art. 60 alin. (3) Cod administrativ, rezultă că în cazul depunerii cererii privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act administrativ individual sau normativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care hotărârea instanţei de judecată prin care s-a anulat actul administrativ ilegal a rămas definitivă. Dacă autoritatea publică a anulat un act administrativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care decizia cu privire la anularea actului administrativ ilegal a rămas incontestabilă.
40. Conform art. 166 Cod administrativ cererea prealabilă poate fi depusă numai dacă persoana îşi revendică drepturile încălcate prin emiterea sau respingerea emiterii unui act administrativ individual.
41. Potrivit art. 167 alin. (4) Cod administrativ, dacă prin cererea prealabilă se solicită şi repararea prejudiciului, atunci cererea privind repararea prejudiciului se examinează de autoritatea publică emitentă în procedură administrativă separată.
42. Potrivit art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenția.
43. Suportul probator al cauzei atestă că la 05 noiembrie 2022 Spînu Igor a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Generale pentru Protecția

Drepturilor Copilului mun. Chișinău, solicitînd anularea Dispoziției 1104-d din 24.11.2021, în partea sintagmei „...din data de 17.11.2021...”, emise de Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului mun. Chișinău cu privire la soluționarea cererii S-3012/36/21 din 08.12.2021; anularea Dispoziției 1105-d din 24.11.2021, în partea sintagmei „...din data de 17.11.2021...”, emise de Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului mun. Chișinău cu privire la soluționarea cererii S-3012/36/21 din 08.12.2021; obligarea emiterii actului administrativ individual cu privire la repararea prejudiciul cauzat în legătură cu tergiversarea și nesoluționarea cerințelor solicitate, prin cererea nr. S-BO12/36/21 din 08.12.2021; obligarea achitării sumei de 5 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral pentru neoferirea răspunsului în termen, la cererea depusă (f.d. 40).

44. Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 aprilie 2024 a fost admisă parțial acțiunea înaintată, s-a constatat nulitatea Dispoziției nr.1104-d din 24.11.2021 „Cu privire la anularea dispoziției Direcției municipale pentru protecția drepturilor copilului nr. 1438-d din 26.12.2019” și a Dispoziției nr.1105-d din 24.11.2021 „Cu privire la anularea dispoziției Direcției municipale pentru protecția drepturilor copilului nr.1439-d din 26.12.2019”, emise de către Direcția municipală pentru protecția drepturilor copilului. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 40-51).
45. La 22 mai 2024 Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului a depus apel împotriva acestei hotărîri, dar prin încheierea din 17 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău apelul a fost declarat inadmisibil, pe motiv că a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1) Cod administrativ, iar apelantul nu a solicitat repunerea în termen (f.d. 52-54).
46. La 30 octombrie 2024 Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului a depus recurs, dar prin decizia din 27 noiembrie 2024 a Curții Supreme de Justiție a fost respins recursul declarat de Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului (f.d. 71-79).
47. Potrivit mențiunilor efectuate rezultă că hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 aprilie 2024 a devenit irevocabilă la data de 27.11.2024 (f.d. 66).
48. La 26.12.2024 avocata Caminscaia Aliona în interesele lui Spînu Igor s-a adresat la Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului cu o cerere de acordare a despăgubirilor pentru prejudiciile morale cauzate prin activitatea administrativă ilegală și încălcarea drepturilor fundamentale, constatate prin hotărîrea judecătorească pronunțată la 17.04.2024, irevocabilă din 27.11.2024, și anume achitarea în beneficiul lui Spînu Igor ca unic reprezentant legal și părinte al copiilor minori ***** și *****, prejudiciului moral estimat pentru ***** 50000 lei,

prejudiciului moral estimat pentru ***** 50000 lei, prejudiciului moral estimat pentru Spînu Igor 50000 lei, în sumă totală de 150000 lei. (f.d. administrativ 1-6).

49. Prin răspunsul Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului nr. 2377 din 02.01.2025, cererea depusă de avocata Caminscaia Aliona în interesele lui Spînu Igor s-a respins ca neîntemeiată (f.d. administrativ 23-24).
50. Analizînd pretențiile reclamantului, instanța reține că aplicabile speței sunt prevederile art. 1998 alin. (1) Cod Civil, potrivit căruia *cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune*.
51. Conform art. 2006 Cod Civil, *(1) Prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluţionarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcţie de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcţie de răspundere va răspunde solidar în cazul intenţiei sau culpei grave. (2) Persoanele fizice au dreptul să ceară repararea prejudiciului moral cauzat prin acţiunile indicate la alin.(1). (3) Obligaţia de reparare a prejudiciului nu se naşte în măsura în care cel prejudiciat a omis, cu intenţie ori din culpă gravă, să înlăture prejudiciul prin mijloace legale. (4) În cazul în care o autoritate publică are o obligaţie impusă de un act adoptat în scopul protecţiei contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nepreîntîmpinat prin neexecutarea obligaţiei, cu excepţia cazului cînd autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligenţă rezonabilă în executarea obligaţiei. (5) Autoritatea publică nu răspunde pentru prejudiciul cauzat prin adoptarea unui act normativ sau omisiunea de a-l adopta*.
52. Cu trimitere la normele enunțate, instanța reiterează că prin hotărîrea irevocabilă a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 aprilie 2024 a fost constatată nulitatea actelor administrative:

    - Dispoziția nr.1104-d din 24.11.2021, prin care s-a anulat din data de 17.11.2021 dispoziția Direcției municipale pentru protecția drepturilor copilului nr. 1438-d din 26.12.2019 cu privire la stabilirea statutului de copil rămas temporar fără ocrotire părintească a copilului ***** (f.d. 159);
    - și Dispoziția nr.1105-d din 24.11.2021, prin care s-a anulat din data de 17.11.2021 dispoziția Direcției municipale pentru protecția drepturilor copilului nr. 1439-d din 26.12.2019 cu privire la stabilirea statutului de copil rămas temporar fără ocrotire părintească a copilului ***** (f.d. 158).
53. Reieșind din motivarea hotărîrii irevocabile a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 aprilie 2024, rezultă că nulitatea actelor administrative enunțate supra, s-a

datorat existenței hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 19.04.2021, prin care s-a anulat dispoziția nr. 1438-d din 26.12.2019 cu privire la stabilirea statutului de copil rămas temporar fără ocrotire părintească, copilului ***** și Dispoziția nr. 1439-d din 26.12.2019 cu privire la stabilirea statutului de copil rămas temporar fără ocrotire părintească a copilului ***** (f.d. 43).

54. Tot după cum rezultă din motivarea hotărîrii irevocabile a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 aprilie 2024, instanța, cu trimitere la art.228 alin.(1) Cod administrativ, a constat că actele administrative odată fiind anulate de instanța de judecată nu produc efecte din momentul emiterii.
55. La fel, prin aceeași hotărîre s-a reținut: *„În acest sens, instanța de judecată nu a obligat Direcția Municipală pentru Protecția Drepturilor Copilului să revoce/retragă/anuleze Dispozițiile nr. 1438-d din 26.12.2019 și nr. 1439-d din 26.12.2019, ci le-a anulat prin putere proprie. Astfel, hotărîrea judecătorească nu impunea emiterea unei dispoziții distincte, în temeiul căreia să se dispună anularea dispozițiilor supuse controlului judecătoresc.”*
56. Pornind de la această motivare, instanța reține că sensul actelor administrative, constatate nule prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 aprilie 2024, a fost de a modifica situația juridică a minorilor vizați în vederea protecției lor, prin încetarea unui statut considerat nejustificat la acel moment.
57. Totodată, instanța subliniază că scopul actelor administrative nu a fost acela de a prejudicia reclamantul, dar a fost o măsură de protecție în funcție de circumstanțele existente la acel moment, în considerarea interesului superior al copiilor. Caracterul ulterior nelegal al acestor acte, constatat de instanță, nu este de natură să transforme automat măsura administrativă într-o faptă generatoare de prejudiciu moral.
58. Prin urmare, deși prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 aprilie 2024 a fost constatată nulitatea actelor administrative, emise de către Direcția municipală pentru protecția drepturilor copilului, acest fapt nu conduce în mod automat la nașterea obligației de reparare a prejudiciului moral.
59. Mai mult ca atît, potrivit art. 93 alin. (1) Cod administrativ, sarcina probei revine reclamantului, care trebuie să dovedească în mod efectiv existența și întinderea prejudiciului pretins.
60. În acest context, instanța subliniază că disconfortul psihic inerent oricărui litigiu cu o autoritate publică sau nemulțumirea față de conduita acesteia nu echivalează cu un prejudiciu moral în sens juridic, susceptibil de reparare.
61. Instanța mai reține că ilegalitatea constatată prin hotărârea judecătorească reflectă o încălcare a normelor de drept, fără a rezulta producerea unor consecințe negative concrete și de durată asupra reclamantului și asupra copiilor săi minori.

62. Mai mult ca atît, reclamantul a solicitat acordarea prejudiciului moral, în nume propriu și în interesele minorilor, invocând încălcarea drepturilor fundamentale și suferințe morale cauzate prin activitatea administrativă ilegală a autorității pîrîte.
63. Cu toate acestea, instanța reține că nu au fost prezentate probe concludente care să confirme existența unor suferințe psihice reale, nu s-a făcut dovada unor consecințe negative concrete asupra situației personale sau familiale a reclamantului ori a copiilor minori, iar afirmațiile privind suferința morală au un caracter general și abstract, nefiind susținute prin mijloace probatorii pertinente.
64. În ceea ce privește înscrisurile medicale și explicațiile privind adresările la Centrele Comunitare de Sănătate Mintală Botanica și Buiucani, instanța le apreciază ca fiind insuficiente și neconcludente pentru a demonstra existența unui prejudiciu moral imputabil autorității pîrîte.
65. Aceasta pentru că actele enunțate atestă exclusiv faptul adresării reclamantului la servicii de asistență psihiatrică și psihologică, precum și existența unor stări de neliniște, anxietate și tulburări de somn. Însă aceste documente nu stabilesc în mod cert cauza acestor stări, nefiind indicată o legătură directă și exclusivă între pretinsele suferințe și emiterea Dispozițiilor nr. 1104-d și nr. 1105-d din 24.11.2021.
66. La fel, instanța reține că frecvența consultațiilor medicale și ședințelor de consiliere psihologică, deși indică existența unui disconfort subiectiv, nu constituie, în sine, dovada unui prejudiciu moral în sens juridic, în lipsa unei confirmări medicale clare a unei afecțiuni psihice determinate de fapta imputată autorității pîrîte. Nu a fost prezentate nici concluzii medicale care să indice raportul de cauzalitate dintre starea reclamantului și actele administrative vizate.
67. În ceea ce ține de alte argumente invocate de reclamant în cererea sa de chemare în judecată, instanța le apreciază ca fiind o interpretare eronată a normelor de drept și situația de fapt și nu pot servi ca temei de admitere a pretențiilor revendicate în fața instanței.
68. În lumina circumstanțelor stabilite și a cadrului normativ aplicabil, instanța reține că nu sunt întrunite condițiile legale pentru obligarea autorității publice la emiterea unui act administrativ individual favorabil privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul moral, în sensul pretins de reclamant, motiv pentru care acțiunea urmează a fi respinsă.
69. în conformitate cu prevederile art.219, 224 alin.(1) lit.f), 232 Cod administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Spînu Igor în nume propriu și în interesele copiilor minori ***** către Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului privind obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind încasarea despăgubirii în sumă totală de 150 000 lei pentru prejudiciul moral cauzat prin emiterea unui act administrativ individual ilegal.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîșcani).

Președintele ședinței,
Judecător Irina MAXIM